

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 2176/20

לפני:

כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט י' אלרון
כבוד השופט א' שטיין

העותרים:

1. דורון, טיקוצקי, קנטור, גוטמן, נס, עמית גרוס
עורכי דין
2. לשכת יועצי המס בישראל
3. עמותת מסעדנים חזקים ביחד
4. התאחדות אולמות וגני אירועים בישראל
5. אביר קארה

נגד

המשיבים:

1. ממשלת ישראל
2. שר האוצר

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותרים:

עו"ד אפי אוחנה; עו"ד עמית משה כהן; עו"ד אלי
דורון

פסק-דין

השופט ע' פוגלמן:

בעתירה שלפנינו (שהוגשה ביום 22.3.2020) מבקשים העותרים כי נורה למשיבים להקים "מנגנון פיצוי ושיפוי הולם ו/או קרן תשלומים או פיצויים לטובת עסקים בישראל" עבור נזקים שנגרמו להם כתוצאה מהתפשטות נגיף הקורונה, וליתן טעם מדוע לא יותקנו תקנות לאישור מתווה פיצויים לבעלי עסקים מכוח חוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ"א-1961.

בעתירה צוין כי העותרים פנו למשיב 2 טרם הגשת העתירה, ובהחלטתי מיום 22.3.2020 התבקשו העותרים להבהיר באיזה מועד נשלחה פנייה זו. בהודעת ההבהרה

מטעמם, ציינו העותרים כי מכתבם נשלח ביום 11.3.2020, והגיע ליעדו אך ביום 17.3.2020.

משאלה הם פני הדברים, מצאתי כי דין העתירה להידחות על הסף. מבלי להקל ראש בדחיפות הסוגייה שמועלית בעתירה, אין מנוס מן המסקנה כי העותרים לא הותירו בידי המשיבים פרק זמן נדרש כדי לבחון את הטענות המועלות בעתירה ולגבש להן מענה, ומשכך לא מוצו ההליכים כנדרש, כמצוות הדין (ראו, למשל: בג"ץ 6153/19 אוסטרליץ נ' ועדת הבחירות המרכזית לכנסת, פסקה 6 (15.1.2020); בג"ץ 355/19 עמותת הרצליה למען תושביה נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 3 (15.1.2019)). הפועל היוצא הוא שאין לפנינו החלטה מינהלית שניתן להעמידה לביקורת שיפוטית. אין אפוא מקום להידרש לעתירה קודם שנתנו המשיבים את תשובתם לפנייה.

העתירה נדחת אפוא על הסף, מבלי שאנו נדרשים לגופה. אין צו להוצאות. טענות הצדדים שמורות להם, לאחר שימוצו ההליכים כדין.

ניתן היום, כ"ו באדר התש"ף (22.3.2020).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט